

Szerkesztői iroda:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája.
Csak bérmentes levelek
fogadtnak el.
Kéziratok vissza nem
küldetnek.

Előfizetési díj
vidékre postán vagy hely-
ben házhoz hordva:
Egész évre 8.—
Félévre 4.—
Negyedévre 2.—

BAJAI FIGYELO

politikai hetilap.

Kiadó-hivatal:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája
B ó d o g - t é r .

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy 3 hasábos petit sor egy-
szeri megjelenésért 10 kr., 3-
szori 8 kr., 10-szerért 6 kr. fi-
zetendő. — Minden hirdetés
után 30 kr. bélyegdíj jár.
A nyilatkozó 1 petit sora 12 kr
A hirdetési díj előre fizetendő.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Mit akar a függetlenségi párt.

Megjelenik a függetlenségi párt is azon a küzdőtéren, melyen nem ismeretlen többé, a nemzet előtt. Megjelenik azzal a zászlóval a kezében, melyre hazájának dicsősége, igaz joga van fölírva s melyet mindig szüzi tisztaságában föntartani igyekezett.

Nem lesz a kezében se hatalom, se egyéb eszköz, melylyel a választást sokan befolyásolni s a népakaratot félrevezetni és meghamisítani szeretik. Se a választókra gyakorolt nyomással, se hiu ígéretesekkel, itatással, vesztegetéssel, a gonosz szenvedélyekre való hivatkozással, népet bolondító hamis jelszavakkal sikert elérni nem kíván; mert utálja mind ez eszközöket és bizik ügye igazában, bizik annak varázserejében, és bizik a választó nép hazaszeretében és józanságában, mely fölérzi és megkülönbözteti az igazat a hamistól.

Egyszerűen oda fogja állítani a választók elé jelöltjeit, a kik azt fogják mondani neki:

Én annak az országos politikai pártnak vagyok igaz és törhetetlen híve, mely változhatatlan céljának azt tüzte ki hogy.

Magyarország legyen független önálló magyar állam, mely minden idegen beavatkozástól menten intézze minden ügyeit; mely teljes önállósággal birjon a polgári közigazgatáson kívül, a hadügy, pénzügy, nemzetközi viszonyok és közigazdaság minden ágazatában.

Ehhez képest ragaszkodik ahhoz, hogy Magyarországnak legyen saját hadserege, mely a míg trónnak és szabad alkotmányának biztos támasza lesz, védelemre képessé teszi a mostani rendszer mellett az ellenség előtt csaknem teljesen nyitva álló országot, őrít áll határait s a megerősített táborhelyeken s a hazáiban fölállított gyárakból nyeri egész fölfegyverzését és szerelvényét, a hazában fölállított katonai intézetekből nyeri tisztikarát; képviseli a magyar állam fegyveres véderejét s az által, hogy dicső pályát nyit a nemzet ifjai előtt, lehetővé teszi a nemzetnek érvényesíteni harcziar erényeit, melyek által idegen népek között hazát szerezni bírt, azt egy ezredéven át annyi viszontagságon keresztül föntartotta s magát Európa tiszteletére tette érdemessé.

Ragaszkodik ahhoz, hogy legyen az országnak saját diplomáciája és kereskedelmi képvisellete, mely által mint állam érintkezhetik a külállamokkal, azoknak nemzetközi tanácsában helyet foglal, nem mint pusztá szemléllő, de mint együttműködő erkölcsi és anyagi sulya arányában s mely által gazdasági érdekeit a külföldön őrizheti és érvényesítheti.

Az országgyűlés egyik háza 1848 óta a népképviselati rendszer alapján lévén szervezve, szükségesnek tartja, hogy ennek másik tényezője is, a főrendiház, a kor követményéhez képest alakítsassék.

Ragaszkodik ahhoz, hogy az ország intézményei az egyenlő jogok és köteleességek elvére fektetve, a szabadság és valódi szabadelvű haladás ama szellemében, mely az 1848-iki törvényhozás alkotásaiban nyerte meg dicsőségteljes kezdetét, a nemzet jellemének s anyagi jóléte követelményeinek megfelelőleg fejlesztesse.

Ragaszkodik ahhoz és törekszik azon, hogy legyen hazánk nemzetiségei között a művelődésben való szabad verseny, alkotmány és polgári jogok terén teljes jogegyenlőség, hogy így bármely nem magyar ajku nemzetiség is a magá honának ismerhesse e hazát, azt nagygyá, hatalmassá tenni őszintén segítsen, megőrizvén és sértetlenül föntartván mindazt, ami ezredéves multunk vívmányaként Magyarország magyar államiságának elengedhetetlen követelménye.

Ragaszkodik ahhoz, hogy a magyar állam jogos követelményei érvényesíttessenek Szent István birodalmának egész területén, tehát horvát-szlavonországi részeiben is, melyekkel való testvéri viszonyunk helyreállításának is hazánk állami önállóságában látja föltételét és biztosítékát, valamint Fiumének az anyaországhoz törvény által biztosított hozzátartozandóságát is, melyet kérdés, annál kevésbe alku tárgyává tenni nem lehet.

Ragaszkodik ahhoz, hogy a vallás-szabadság akként valósuljon, hogy az állam létföltételeibe ne ütközzék és hogy a szabad vallások hívei kellőképp szervezkezdjenek.

Ezt az álláspontot teszi magáéva az u. n. zsidókérdésben is, mely Kossuth Lajosnak ez ügyben az országos függetlenségi párthoz intézett levelében is „immár nem egyes emberek hóbortja vagy programja, hanem a nemzet életében mélyen beható közügy.”

Ehhez képest ki fogja jelenteni, hogy a függetlenségi párt az 1848-ik törvényekben letett szabad elvekhez híven az ország polgárai között a faj-, nyelv- és valláskülönbség nélküli jogegyenlőség elvét meg nem tagadhatja; hogy a közigazdasági és társadalmi bajokkal élesztett zsidógyűlöletet a középkori sötétség hagyományának tartja; hogy e kérdésnek az antisemiták programjában ajánlott megoldását sarkalatos alapelveibe, azonfelül a jogrendbe és a keresztény vallás szellemébe ütközőnek tekintti, s hogy határozott állást foglal a jogegyenlőség sérthetlensége mellett.

Nemzetiségi és közigazdasági tekintetek tiltják ugyan, hogy Magyarország minden jöttment sűpredéknek kaput tárjon. Az öfenntartás ösztöne parancsolja, hogy idegen panszláv vagy panromán elemeknek Magyarországra csoportosulása meg ne engedtesse. De hogy azok közül, kiket a demokratikus igazságnak hódoló igazság az ország polgárai közzé sorozott, csak egy teremtett léleknek is jogegyenlősége megcsonkítottassék, azt a függetlenségi párt el nem nézheti, meg nem engedheti.

Sőt hivatásának tartja minden erélylyel azon lenni, hogy a zsidóság a magyar nemzetbe beolvadjon, vele azonosuljon. Ez összeolvadás akadályainak elhárítására hatván törvényhozásban úgy mint a társadalomban, méltán megkövetelhetjük a zsidóktól, hogy ők is lássanak hozzá az özönvizelőtti szagu választófalak ledöntéséhez, melyek őket a keresztény polgártársaikkal egy nemzettestté összeforrásban akadályozzák s az összeolvadást a maguk részéről is buzgón előmozdítsák és kivetkőzve a felekezeti szűkkeblű kötelekeiből, maguk legyenek legsújtóbb ostorai azoknak, akik a saját felekezeti elveik ez összeforrását nehezíteni igyekeznek és azt akadályozzák.

Jogosan tiltakozhatik tehát a függetlenségi párt ez év január 30 án a választókhoz kibocsátott manifestuma e kérdést érintő pontjának olyatén rosszakaratu elmagyarázása ellen, mely abban vallási kényszer törvényhozási alkalmazásának szándokát keresi a zidók ellen. Rábizván a tényezők mindenikére, melyektől a beolvadás sikere függ, a rá eső föltételek teljesítését, semmi néven nevezhető kényszerről szó sem lehet. A kérdés az csupán, hogy a beolvadási illetőleg a beolvadási szándok komoly és őszinte-e? Az a nem zsidó állampolgár, aki a zsidókérdést csak a zsidók agyon- vagy kiverésével véli gyökeresen megoldhatónak, nem fogja jelölgetni a beolvadásra hite szerint elvezető utat. Viszont az a zsidó állampolgár, aki költött vagy beerőszakolt ürügyek alatt kifogásol minden utat, mely a zsidóságnak a magyar nemzettestbe teljes és őszinte beolvadásához elvezethető, csak

azt bizonyítja, hogy felekezeti szük korlátaiból kibontakozni nem tudott a beolvadás szükségét belátni vagy értelme, vagy akarata hiányzik.

A függetlenségi párt nevében a választók előtt megjelenő jelölt ki fogja jelenteni, hogy a közigazgatás fejlesztését annak minden ágazatában és minden fokozatán elsőrendű föladatnak, az erre megkivántató áldozatokat a leghasznosabb befektetésnek tartja.

Ki fogja a függetlenségi párt nevével a választók előtt megjelenő jelölt jelenteni, hogy Magyarország közigazgatására nézve ragaszkodik az önkormányzat ősi alapjához s hogy a közigazgatás szervezetében meglegyenek a sikeres működhetés föltételei mellett az egyéni és polgári szabadság biztosítékai. Követeli tehát a közigazgatási bíróság fölállítását, mely a magánosok jogának a hivatalos önkény ellen oltalmat nyújtson. Követeli továbbá az államhivatalnokok jogait és kötelességeit szabatosan körülíró s őket főnökeik önkénye ellen biztosító szolgálati szabályzat — pragmatika — valamint a nyugdíj szabályzat megalkotását.

Az igazságszolgáltatásra nézve követelni fogja annak szervezését és rendezését olyképen, hogy a polgárok igazának keresése és megtalálása mindenki számára olcsóvá, gyorsá, biztossá és könnyen hozzáférhetővé váljék s e kellekek egyikeként, vagy mindannyiának hiánya ne riaszson el senkit megtámadott vagy vitássá tett jog védelmétől. Ehhez képest követeli a polgári eljárásban a szóbeliség és követség, a bünyvadásban az esküdtszéki intézmény fölállítását, a polgári törvény megalkotását és a bírói függetlenséget mélyen sértő eddigi ideiglenes állapot helyett a bíróságok végleges rendezését és székhelyeiknek megállapítását.

Ki fogja jelenteni, hogy a pénzügyek terén, az állam önállása kellekeinek megszerzésével, a közvetett adóknak saját érdekünkben fölhasználásával enyhíteni törekszik a terheket, kárhóztatja a kincstári érdek merev előtérbe tolását, az adók zaklató, sokszor visszaélésekkel is sulyosított s olykor csak az adózónak tönkretételével lehetséges könnyörtelen behajtását; hanem helyet követel az emberiség kívánalmainak is, melyeknek ok nélkül megsértése még a kincstár érdekében sem indokolható, mert az is az adóforrások lehető kimélését parancsolja, s a legjózanabb pénzügyi kormányzat alapelveinek, vallja azt, hogy az adózók teherviselési képességének fokozása által kell fokozni a kincstár adóbevételeit. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozni fogja az italmérisi jog, s általában a kisebb királyi haszonvételek megváltásának, mint a szabadbáda tett tulajdon természetes folyamánának szükségét.

Ki fogja jelenteni, hogy a gazdasági önállást az állami önállóság kiegészítő részének tekintti s ebből kifolyólag úgy ennek, mint az iparnak, kereskedésnek és mezőgazdaságnak érdekében követeli a külön vámterületet, az önálló hitelszervezetet önálló jegybankkal. Követeli a szabad rendelkezési elv föntartását a földbirtokra nézve is s annak az agrariusok szellemében leendő megkötését, mint az egyéni szabadság szükségtelen, sőt gazdaságilag káros korlátozását, nem helyeselheti.

Ki fogja jelenteni, hogy a munkát szabadnak akarja, de nem tartja sem ezzel, sem a fogyasztó közönség érdekeivel ellentétben állónak az iparnak akként szervezését, a mint azt az iparosok erre hivatott tekintélyes testületei ismételve hangsúlyozták, a kötelező társulás s az iparüzésre képesítés behozatalával.

Ki fogja jelenteni, hogy a közmunkák mezején a közutak szaporítását és tökélesbítését, csatornák építését úgy közlekedési, mint gazda-

sági célokra, a Duna, Tisza és mellékfolyóik szabályozását, a belvizek levezetését a sürgősebb teendők közé számítja.

Aki ebben a szellemben tesz előttek politikai hitvallást, az a függetlenségi párt szellemét tolmácsolja előttek, s annak kezébe bízást lehetitek hazátok érdekeinek képviselőit, mert hű és igaz kezekbe teszték azt.

Az ipartörvény részletes tárgyalása foglalkoztatta e héten a 21-én ismét egybegyűlt képviselőházat. Nagyobb vita csak a *kényszerátvétel* kérdésénél fejlődött ki, a mikor is mindkét ellenzék legkiválóbb szónokai léptek föl az iparosok kívánságai érdekében. A kormány azonban ellenezte a kényszerátvétel kötelező voltánál való kimondását s végre két napi vita után szavazás döntött a dologban. A szavazás eredménye — mint értesülünk, — az, hogy a *kényszerátvétel* *dece 48 szótöbbséggel elvetett.* Ebből is láthatják iparosaink, hogy mily kevésbé érdemi meg támogatásukat az a kormány, mely megakadályozza életbevágó érdekeik kielégítését.

Társadalmi élet a vidéken.

Karr Alfouz, a szellemes francia csevegő, a többek közt a francia családéletéről s különösen a francia nőkről egy elragadó kis rajzot írt, melyben elmondja, hogy egy ország anyagi és erkölcsi viszonyait, vágyait és reményeit, törekvéseit és kívánságait mindig hibásan ítéli meg az, ki csak amaz ország fővárosát, vagy nagyobb székvárosát ismeri és tanulmányozza, s csupán ezek ismeretéből akarja levonni következtetéseit. A kisvárosi és falusi társadalmi életet kell annak tanulmányoznia, aki alapos véleményre akar magának szerezni egy ország belviszonyait. A nagy városok családja fényében bajos megkülönböztetni a hamisítottat a valóditól. Természetességéből ott minden ki van forgatva. Az élet ott folytonos komédia, egymás elbolondítására. A család-élet csupán a legtrikább esetben szerencsés és boldog, épen azon körülmények fogva, mivel a városi élet ezer-féle változatossága, csábja és ingere nagyon könnyen elszakítja a különben összerendező vonalmát is. Szóval a nagy városban minden mesterkelt — s misem természetes, kivéve az emberek egymás ellen való, szünet nélküli, lért folytatott küzdelme és harcza.

Ez mind igaz — és ez nemcsak Franciaországban a világ első nemzeténél van így, de nálunk is — és mindenütt.

A nagyvárosok népe, a föld minden részén, a mellett, hogy külsőleg is egyforma divathoz alkalmazkodik, bizonyos szellemi egyenruhát visel.

A konvencziók követelményei mindenütt egyformák s ezen körülmény a nagyvárosok lakóit mintegy egy kaptafára szabja.

Nem így van ez a vidéken, a kisebb városokban és falvakban.

Az embereket kis városokban nem zaklatják nagy szenvedélyek. Az igények sokkal könnyebben kielégíthetők, miután nem is oly tuzottak. A közélet is szűkebb határok között mozogván, nem verhet magas hullámokat. Tehát kis városban nyugodtan és csendesen élhetnek az emberek.

Milyen hát a vidék társadalmi élete nálunk Magyarországon?

Fájdalmas dolog bevallani, de igaz, hogy a mi vidéki városainkban valódi társadalmi élet nincs; még pedig azért, mert nincs társaság!

Ezzel nem azt akarjuk mondani, mintha tagadásba vennék a társasághoz szükséges elemek létezését; korántsem!

A magyar nép, mely különben is mindig ismeretes volt józan, természetes eszéről, az utóbbi időkben óriási

TÁRCZA.

Tóni — és az ő orra.*)

(Rajz)

Sipos Sándortól.

Tanubizonyítást tehet mellettem sok kis és nagy községe az alföldnek, hogy néhány év előtt Tóni is jóra való gyerek volt, — az az csak olyan, mint a többi nőtelen fiú, — sem jobb, sem rosszabb.

Arcza érdekes vala, bár kissé roccó stílus, — a mennyiben orra inkább tetszenék. Nagy Frigyesnek, ki szerette a nagyorru embereket államhivatalban látni, mint nekünk, kikben korunk ledérsége a csinoság szeretetét annyira túlsúlyba helyezé a hasznos dolgok keresése felett.

Termete nemcsak karcsu, de eszményileg vékony lévén, — méltán számíthatott a nők kegyére, kiknek ugy is az tetszik, mi leginkább mulandó.

Modora igen kitűnő lehetett, — mert a falusiak — csupa irigységből — azt mondták róla, hogy igen városias; a városiak pedig, hogy igen falusias. E mende-mondák azonban nem árthatnak jó hírnevének — s különösen nem a nők azon faja előtt, kiknek neve: mama s kiknek eladó leányuk van, — mert Tóni házassaladó fiatal ember hírében állott.

Tóni maga sem tudta, hogyan került Hymen jelöltjei közé. Kevéssel azelőtt nem is gondolt a házasságra; vig élete zajában erre ideje sem volt. — Egy bál alkalmával azonban jó kedve levén, három vagy négy tánczot eljárt ő is — s miután véletlenségből mindig egy és ugyanazon kisasszonnyal tánczolt, a kisasszony mamájának szomszédnője rögtön oda sugott a másik szomszédnőnek, ez a harmadiknak, az a negyediknek — s így tovább — hogy „tíz van! Tóni háztűz nézni akar!”

Nossza, neki estek Tóninak a gratulások! Már tudták, hogy mikor lesz az esküvő, milyen ruhája lesz a menyasszonynak, ki lesz a násznagy, hány vendég van

*) Mutató a szerzőnek egy közelébb megjelenendő beszély- és rajz gyűjteményéből.

léptekkel haladt előre a művelődés terén. 1848. óta egész légiója emelkedett ki a művelt embereknek a közép sorából s ma helyet foglal a közélet mindazon terén, mely az előtt kizárólag nemesség részére volt fenntartva.

A nép sorából ki emelkedett honoráczió s a régi köznemes már csaknem teljesen összeolvadt.

A magyar kereskedő és iparos osztály műveltség tekintetében nem sokat enged a megfelelő külföldinek.

A régi földbirtokosok mellett, kik ma is egyik legműveltebb osztályát képezik hazánk népének, az újak is igyekeznek birtokos társaik műveltségi színvonalára jutni.

Ime, megvan nálunk is a művelt társadalom alakulásához szükséges elem.

De mit tapasztalunk?

A vidéken társadalmi élet nincs!

Az emberek jönnek-mennek; végzik magán dolgaikat; talán kaszinókat, köröket alkotnak, néha könyvet és újságot is olvasnak; esznek-isznak — s néha pletykáznak, — egyébbel aztán edes keveset törődnek.

Az emberek bizonyos durva és megvető kicsinyiséssel tekintik egymást. Összetartásról szó sincs, miután nincs összetartó kapocs; mert amint valaki, aki erre tehetségével fogva alkalmas lenne, befolyásában emelkedni kezd, azonnal kész van ellene a legtöbbször kebelében az irigység és rossz akarat — s ezzel együtt a konspiráció.

A közügyek iránt fásuli közönyvel viselkedik mindenki. Nincs, ki tultenné magát a beavatkozás kellemetlenségein. Így aztán virágozik a korrupció s napirenden van a csalás és megvesztegetés.

Hol van a magyar társadalom? Hol van a művelt, jellemes emberek amaz összetartása, melynek hiába szegülne ellent a gaz: pusztulnia kellene!

Ott van igazi társadalmi élet, ahol — ha felmerül egy közérdekű ügy, mellette egy ember gyanánt kél fel mindenki. Ott, azon országban van hatása és sulya a társadalomnak, ahol — ha országos dologról van szó, harsogva száll követelő szava a népnek az őket vezérlők felé.

Nálunk még nincs társadalmi élet, nálunk még nincs hatásos közvélemény. Pedig az oldott kéve szét hull s kalásza varjak prédája lesz.

De viszont reményt mérhetünk azon fentebb jelzett körülményből, mely szerint nálunk a művelt társadalom megalakulásához szükséges elem már megvan, csupán egyesülése hiányzik. — Így tehát nem nagy idő múltán ez is meg fog történni.

Addig is kiki igyekezzék tőle telhetőleg azon lenni, hogy hazánkban ne csak egymással elvéve társalgó emberek legyenek, de legyen művelt erős és hazafias társadalom.

Szeghalmi János,

Közönség köréből.*)

Tisztelt szerkesztő úr!

Kérem engedjen helyet becses lapjában e néhány soromnak, mely hivatva van a bajai rendőrség értelmetlenségére és brutálítására világot vetni.

E hó 14-én este én, ki bár mint kereskedő rendszerint Budapesten tartózkodom, bajai születésű s ide való adófizető is vagyok, több bajai polgárral mulattam egy korcsmában, midőn két constabler nem hivatalos jellegű ember felhívására, a helyiségben megjelent s tőlem igazolványaimat követelte. Elmondtam, hogy bajai születésű vagyok, mit a velem volt bajai ösmeretes polgárok is erősítették, de a rendőrök ezzel nem elégedtek meg, hanem durva szidalmak közt be akartak kísérni a városbázára. Látván azonban, hogy a velem levő polgárok elhurcoltatásomat nem fogják megengedni, ismét távoztak, de csak azért, hogy egy örvetével megszapordva térjenek vissza, a ki kijelenté, hogy „a törvény nevében letartóztat.” En persze nem hajtottam alá magamat e minden jogos alapot nélkülöző rendőri önkénynek, hanem az ösz-

*) E rovatban közérdekű felszólalások, panaszok sat. — díj nélkül — a beküldő felelőssége mellett — közölhetnek. Névtelen közlemények nem vétetnek tekintetbe.

meghiva. Megdorgálták Tónit: „Ej ej, hamis ember, hát illik így titkolódnai; — na megálljon, elmegyünk ám azért a lakodalmára!”

Tóni csak hűledezett, azonban csakhamar visszanyerte előbbi jókedvét, — sőt hogy egy csinos özvegyecske kacérkodni kezdett vele, egészen jól érezte magát.

Egy szép reggelen azonban beállit hozzá az említett kisasszony atyja — s mérgesen kifent bajsza alól „jó reggelt“ kívánva, így szólt:

— Tóni ur, ön az én lányomat szereti!

— Ké — — Kérem! — — Honnan tetszik gyanítani?

— Gyanítani? — — Édes uracskám, hiszen az egész város tudja — és én ne tudnám?!

— Bocsanat, én nem tudtam.

— Mit?

— Hogy én szeretem az ön leányát.

— Huh, nő csábító! Hiszen lássalak meg csak még egyszer annál az özvegy menyecskénél, majd adok én neked! — Szóljon ön, akarja-e, hogy viszonya leányommal tisztességes irányt vegyen — vagy is akarja-e elvenni, vagy nem; mert ha nem, úgy megismerkedik majd kardom élével, noha 40 év óta nem vívtam!

Tóninak szorongatott helyzetében jó gondolata jó. — Kezét fent emeltt órához emelve, a bűbajos Hatvani professor kétértelmű szavaival felelt:

— Jöjjön holnap!

A papa elcsörtetett, — Tóni pedig elvágtatott Pestre — s fél évig haza sem jött. Akkor már férjnél volt „imádottja.”

Tónit ezentul mint házassaladó fiatalot, de egyszersmind mint veszélyes don Juant kezdték emlegetni.

Ő maga is sokat tartott e czimekre — s ugyancsak magasan hordta ismeretes orrát. — Beszédében igyekezett kerülni a közönséges dolgokat; bizonyos komoly méltóság s leereszkedő szívelyesség ömlött el alakján, a mi neki igen jól állott — saját véleménye szerint. — Nőkkel, különösen hajadonokkal szemben, hamiskás öszinteséget mutatott — s gondolta magában: „ezek mind bolondulnak utánam, de ha tudnák!” Ilyenkor gyonyoros mosoly vonult ej ajkain; — nyakkendőjét elégtelen simogatta — s roppant kedve jött nyíltan kimondani a nőknek, hogy ő

szes társaság által gyámolítva névjegyemet és irataimat előmutatva kijelenttem, hogy a rendőröket követni nem fogom. Ezek még egy ideig gorbáskodtak, azután, bizonyára felve további erőszakoskodásuk következményeitől, egymás után elpárologtak.

En más nap följelentést tettem a kapitányi hivatalnál, de följelentésem kutyába se vették s a hatalmaskodó rendőrök ellen még csak vizsgálatot sem rendeltek el. Kérdem már most, olyan bitang dolog-e Baján a polgárok személyes szabadsága, hogy azzal minden utolsó konstabler büntetlenül paczkázhat.

Baján, 1884. április hó 17-én

Portörő Károly.

A Pester Lloyd április 25 ki számában az a téves közlemény foglaltatik, hogy Olay Lajos Siklóson a jelöltséget nem fogadja el. Ennek ellenében fel vagyunk hatalmazva annak a kijelentésére, hogy Olay a jelöltséget már régebben elfogadta s ez iránt a kerületnek erkölcsileg kötelező írásbeli nyilatkozatot is adott, sőt beszámoló illetve program-beszédének megtartása végett Komjáthy Béla és Hentaller Lajos urak kíséretében már május 11-én s a következő napokon körutat fog tenni a kerületben. Tény mindenestre, hogy Bács-Almásan is fellép s ott is az országgyűlés berekesztése után meg fog jelenni, hogy politikai hitvallását kifejtse. Közleményének ilyen értelemben való helyreigazítására a Pester Lloyd is távirati úton fölkérte.

Hirek.

— **Mit akar a függetlenségi párt?** czim-mel ma közlött vezércikkünk mutató egy röpiratból, melyet a függetlenségi párt egyik legkiválóbb publicistája, — tán nem követünk el indiskréziót, ha kírjuk — *Tirs Kálmán* írt. A munka három ivre terjed, népszerű világos iránylyal adja elő a függetlenségi párt törekvéseinek czélját; hangja meleg és emelkedett; tanulságos olvasmányul szolgálhat mindenkinek. Ara: 1 példány 20 kr, 50 példány 6 frt, 100 p. 10 frt, 500 p. 40 frt. A megrendelések intézendők: az országgyűlési függetlenségi párt végrehajtó bizottságához Budapesten, kigyó-utca 1. sz. A függetlenségi párt hívei semmivel se tehetnek az ügynek nagyobb szolgálatot, mint azzal, ha a röpirat elterjesztését feladatuknak tekintik; nevezetesen, ha nem csak megrendelik, de minél több olvasónak kezébe juttatásáról is gondoskodnak.

— **A siklósi járásbírósnak** telegkönyvi hatósággal felruházására vonatkozó multkori hírlünkbe, félreértésből, egy kis tévedés csúszott be. Nevezetesen sem május 1-je, sem más meghatározott időpont nincs kitűzve, mikor a telegkönyvi hatóság életbe lép. Előbb ugyanis Siklósi községének kell nyilatkoznia az iránt, elfogadja-e a miniszter által proponált feltételeket, nevezetesen az átköltözési s berendezkedési költségek viselését; csak akkor, ha ez már megtörtént, jöhetnek szóba a részletes intézkedések.

— **Birtok-változás.** Hatvani Deutsch borotái pusztáinak 3400 holdat tevő még eladatlan részét — mint értesülünk, — íj. Müller János és Weidinger Salamon bajai földbirtokosok 260,000 frton megvették. A szerződést a telek e hó 25-én Budapesten írták alá.

nagy kópé. De volt annyi önmérséklete, hogy ezt nem tette, hisz akkor senkisémmé lenne többé neki — s nem üzentné tovább pajzán tréfáit! —

Ah, oly jól érezte magát Tóni! — De hogyan ne? — hisz tudta, hogy ellenállhatatlan, — tudta, hogy remegnek tőle a nők — és még sem bírják elkerülni, — mint nem tudja a megbűvölt kis madár elkerülni a kigyó tor-kát. —

Azelőtt külsejével nem sokat törődött, — de most cziczomázni kezdte magát. Nem mult el nap anélkül, hogy ne vett volna magának hol egy nyakkendő, hol egy tetszetős szinű keztűt, vagy divatos kalapot. Lassanként annyira felszaporodtak ilyes holmiai, hogy akár boltot nyithatott volna ily czim alatt „férfi divatárú tár.”

Barátai elnevezték őt „divat mintának,” — a mamák pedig „kedves ember”-nek hívták; a leányok közül is sokának tetszett — csinos vagyona.

Tóni gyakran hallotta a fentebbi nyilatkozatokat, — azonban — minthogy hozzá volt már szokva — legfeljebb szája szélével mosolygott felettük — s gondolta magában: „mind ez csekélység; csak előjátéka nagy termennek, melyet ha majd végrehajtok, nagyot nevetek, — ti pedig jámor kisvárosiak, irigységtekben bizonyosan megpukkadtok.”

Tóni nagy terve a következőkön alapult.

A szomszéd falu birtokosa özvegy grófnő volt, kinek birtoka lehetőleg kicsiny határok közé vala szorítva, de családja annál nagyobb kiterjedésű örövedett. Töb-bek közt volt őt vagy hat leánya is, — kik közül az idősebbek csak tréfából valának gyermekeknek nevezhetők, mert az ifjabbak is rég felcserélték bábuikat Paul de Kock regényeivel.

Tóninak egy izben — valami birtok-vásárlási ügy érdekében — beszélnie kellett a szomszédos özvegy grófnővel — s meglátván ott a sok kisasszonyt, érdekes eszméi kezdtek támadni. — Hasonló eszméi támadhattak a grófnőnek is, — midőn a jómódu Tóni engedélyt kért, hogy máskor is tehessen tisztelést, — mert e kérelmet igen uyájasan, saját óhajának elismerni nem késett.

— Tehát csakugyan nagy dolgokra vagyok hivatva? mondá Tóni magában, midőn a grófnőtől búcsút vett. — Feleségem grófi koronát csatol kutyabőröm öt

— **A megyei választó-kerületekben** nem igen venni észre nagyobb mozgalmat. Hiába, nálunk a közigazgatási tisztikar egy szervezett kortes-csapat, a főispán parancsára alatt, úgy hogy a kerületek ugyan csak jól megdolgozva mennek a választásokba. Ellenzéki mozgalom újabb csak *Kernyuján* tünt föl, a hol *Mukits Ernő* kérték meg a jelöltség elvállalására. Ő azonban ezt el nem fogadhatta s csupán annyit ígért meg, hogy maga helyett teljesen megbízható egyént fog ajánlani. — **A ver-bási kerületből** azt jelentik, hogy ott *Pulszky Ferenc* lép föl *Kármán Lajos* mostani képviselő ellen. Minő programmal, azt persze nem tudni, mert ámbár *Pulszky* papa már 50 éve működik a közpályán, politikai karaktere felől senki sem lehet tisztában. — **Apatinban** eddig *Matlekovits Sándor* államtitkár a kormánypart jelöltje. Tudvalevő azonban, hogy *Matlekovits* a főváros VII. kerületében is a siker reményével kandidál, s ezért a választók egy része már most szeretne más jelöltet állítani.

— **A legújabb kortes-fogás.** A kormánypart nagyfejű nem elégszék be azzal, hogy jelöltjüket házról-házra járatták szavazatokért kunyorálni, hanem állírtak terjesztésével is azon igyekeznek, hogy a függetlenségi pártban az egyetértést megzavarják. Így legújabb az azt koholták ki, hogy *Drescher Ede* polgármester is föl akar lépni, még pedig mérsékelt ellenzéki programmal. Kell-e sokat bizonyítgatnunk e híresztelés valótlanágát. Mi tudvalevőleg éppen nem tartozunk *Drescher* úr befentesei közé, de azért bátran állíthatjuk, hogy az ő képviselő-jelöltségéből egy szó sem igaz, hisz annyi okosságot csak föl kell tennünk róla, hogy erőnek erejével nem fogja magát blamálni. Már pedig egy mérsékelt ellenzéki ágaskodás városunkban kész blamagezzsal járna. Rá szavazna *Drescher* urra az atyafiságon kívül még talán két-három polgár s rettenetes éclátval bekövetkezne a bukás. Ezt *Drescher* ur ép úgy vagy még jobban tudja, mint mi, s bizonyára sejtelve sincs arról a szándékról, melyet a kormánypartú balek-fogdosók felőle híresztelnek.

— **Apagyilkosság.** *Jankovácson Fadi Márton* ottani lakos édes apján gyilkosságot követett el. Az apa ugyanis ittason kerülve haza a vásárból, elkezdte nejét sértgetni, mire nevezett fia édes anyja védelmére kelt és apjával dulakodásba keveredett. Az apa e közt kést is használt, mire fia, — ki szintén kissé bortól hevült volt, — kést ragadott, és édes apjának torkát elmeteszte. Az apa ezt a szerencsétlen érvágást eleinte fel sem vette, azonban vérszertette csakhamar kimeríté, és az orvosi segély sem mentette meg. Még az nap meghalt, a gyilkos fiú pedig elfogatván, a szabadkai törvényszék börtönében várja büntetését.

— **A bácsalmási kerületből** írják nekünk, hogy ott — a függetlenségi párt ellen a kormánypart dr. *Kanyurszky György* urat, a budapesti egyetem teológiai karának nyilvános rendkívüli tanárát léptette föl, aki mint „katholikus szabadelvű” be is járta már a kerületet. *Kanyurszky* úr mindenestre igen tehetséges fiatal ember, a kinek még fényes carrierre van kilátása, de, fájdalom, van egy olyan tulajdonsága, a mi miatt nem lehet képviselő, még akkor sem, ha megválasztanak. *Kanyurszky* úr tudniillik jezsuita. Már pedig az összeférhetlenségi törvény szerint a szerzetes-rendek közül csupán a ciszterci, premontrai, benedé és piarista rendek tagjai lehetnek képviselők. E szerint *Kanyurszky* úr jelöltsége halva született.

— **Felhívás az iparos-mesterekhez.** Az ipariskolák felügyeletével megbízott miniszteri biztos úr intézkedése folytán, helyben a tanév végén, tanoncz munkakiállítás lesz rendezendő. Czéjja a kiállításnak a tanon-

czok szorgalmát nyilvánosan kimutatni, a törekvést és szorgalmat mesterek és tanonczok közt fokozni és feltüntetni, hogy a tanonczok ipari szakmájukban mestereik által mily fokban képezettek ki. Alulírott, mint az általános ipartársulat és az ipartanodai bizottság által kiküldött rendező bizottság elnöke, azon kérelemmel fordulok a mester urakhoz, hogy a tanoncz-munkakiállítás ügyét lehetőleg előmozdítsák és támogatni sziveskedjenek. Késztessenek tanonczaik által oly munkákat, melyek azok ügyességének és hajlamainak legjobban megfelelnek; e munkák, melyek a mesterek tulajdonai maradnak, június hó második felében lesznek néhány napra kiállítandók. Bejelentések alulírottál eszközölhetők. Legyen szabad azon reményemnek kifejezést adni, hogy Baja város iparosai mint mindig, úgy most is első és példaadóak lesznek az új intézmény meghonosítása körül kifejtett buzgalomban. — *Baján, 1884. ápril 21. — Pintér Ferenc,* ipartársulati elnök, mint a kiállítást rendező bizottság elnöke.

— **Felolvasással egybekötött zeneestélyt** rendez a helybeli állami tanítóképző intézet a jövő hó közepe táján, mely igen érdekesnek és változatosnak ígérkezik. Ez alkalomra ugyanis lejön Budapestről egy országos hírfő, P. Szathmáry Károly úr, ki a nemzeti nevelés és művelődés történelmének megírása körül kiváló érdemeket szerzett s mint regényíró is az első közt foglal helyet, és a kisdiednevelés köréből vett tárgyakról fog egy komoly és egy humoristikus felolvasást tartani. Nálunk, hol egy gyermekért berendezése az istvánmegyei iskolában most van folyamatban, melynek tanerővel való ellátására éppen pályázat van hirdetve, alig lehet korszerűbb és általánosabb érdekű tárgyat képzelné, mint azt, melyről Szathmáry úr szakszerű képzettség és gazdag tapasztalatok alapján értekezni fog. Néhány helybeli műkedvelő hölgy is közre fog működni. Az intézeti ifjúság vonós hangszereken fog játszani néhány zenedarabot és néhány kardalt ad elő. Az estélyt táncmulatság fogja befejezni. A részletes műsorozatot lapunk annak idejében közlendő.

— **Meghívó.** A Bács-Bodrogh megye tankerülete közszégi tanítói egyesületének bajai körének főnöke május 3-án d. u. 2 órákor az állami tanítóképződe gyakorló iskolájában rendez évi közgyűlést tart, melyre a kör a lapitól és rendes tagjait ezennel tisztelettel meghívom. A gyűlés tárgyai: Elnöki és pénztárnoki jelentések. Gyakorlati tanítás a beszéd- és értelemgyakorlatok köréből 4 osztályos elemi néviskolában, tartja Boockay Kristóf, a gyk. isk. tanítója. Az iparos tanonczok oktatásáról értekezik Heller Rihárd az első ipar- és kereskedelmi iskola igazgatója. Egyéb a választmány által esetleg kitűzendő tárgyak. A kormány által jóváhagyott alapszabályok 2 §-a pontja értelmében ugy a megyei egyesület mint a járás körnek tagjai lehetnek „az iskolaszék tagjai valamint általában mindazok, kik a tanügy-gyel szakszerűleg foglalkoznak,” tehát férfiak, nők egyaránt. Fülkérem azért a kör fentisztelt tagjain kívül körünk területén lévő mindazon urakat és hölgyeket, kik a tan-és nevelés-ügy iránt melegen érdeklődnek, hogy jelzett időben a közgyűlésen mint szívesen látott vendégek megjelenni méltóztatassanak. Kelt Baján 1884. ápril 25-én. *Dr. Bartsch Samu* igazgató, mint a kör elnöke.

— **Hajóösszeütközések a Dunán.** E hó 17-én délután a dunagőzhajózási társaság „Neptun” nevű személyszállító gőzhajója, lefelé mentében Adonynál oly erővel nekiment egy uszály hajónak, hogy ez a szenvedett sérülés folytán néhány perc alatt elsüllyedt. A súlyos omlamosan történt, hogy alig sikerült a rajta lévő kormányost és családját megmenteni. Maga a „Neptun” is annyira megsérült, hogy csak gyors kikötés által menekülhetett meg az elsüllyedés veszélyétől. Az összeütközés folytán támadt lökés következtében a „Neptun” utasai közül sokan oly erővel estek a padozatra, hogy többen — némelyek súlyosan — megsebesültek. Az utasok egy Bu-

dapestről rendelt más hajóra szállították át, mely este helyett csak másnap — 18-án — délelőtt érkezett Bajára. — Ugyan-e hó 18-án pénteken — miot a „Mohács és Vidéke” írja — a Bpestről Mohácsra jövő „Ferencz-József” személyszállító hajó este 10 óra felé Baján felül egy fát szállító hajóba ütközött oly erővel, hogy az orra letört s a víz alá süllyedt volna, ha a hajó derék kapitánya lehető gyorsasággal zátonyra nem vonatja. Nevezett kapitánynak nemes szívére mutat, hogy mindaddig, míg a sérült hajó s a rajta lévő emberek biztonságba nem helyeztetek, nem hagyott fel a mentési munkálattal. Ez akadály s a mentési munkálatok miatt a hajó csak másnap reggel 6 órákor érkezett Bajára.

— **A keczeli kerületben** — mint értesülünk, élénk mozgalom indult meg a függetlenségi párt szervezése érdekében. E nagy kerület választóinak többsége kétségtelenül függetlenségi érzelmű, s mégis már két választáson a kormánypartú Földváry Gábor lett a győztes, azt személyi okokra kell visszavezetni. Az idén azonban ezek a személyi okok aligha bizonyulnak elég erőseknek. A kerület ugyanis függetlenségi jelöltül *Gál Pétert*, közeletünk e jeles veteránját, szándékszik fölkeríteni s e czélból nála, bajai lakásán, ma vasárnap egy küldöttség tsztelegni is fog. Ha esetleg *Gál Péter* a jelöltséget el nem fogadná, a derék apának méltó fia dr. *Gál Ernő* van jelöltül kiszemelve, a fiatal nemzedéknek egy jeles tagja, ki megválasztatása esetén ifju munka-erő és törhetetlen jellem mellett európai műveltséget is visz a törvényhozás termébe. Információink szerint a kerület többsége a függetlenségi párt jelöltje részére biztos, a mennyiben kormánypartú választók csupán Csanádon és Nádudvaron vannak nagyobb számban, míg Keczeli, Sükösd, Szt-István, Szeremle és Bogyiszló majd kivétel nélkül a függetlenségi párttal fog szavazni, ellenben Császártöltésen, Fajszon és Hajóson a szavazatok megoszolnak.

— **Lövöldözés a bíróságnál.** Budapesti levelezőnk írja április 25-ki kelettel. Izgalmas jelenet színelve volt ma délben a soroksári fenyítő járásbírósa. *Olsavszky Lajos* kir. táblai segéd-fogalmazóval, ki az „Egyetértés”-nek már évek óta béli tudósítója volt, a farsangon néhány fiatal hírlapíró juxta akart csinálni, s egy levelet írtak, mely által *Olsavszky* serte érezte magát. A dologból több párbaj lett s ezen kívül O. az illetők ellen becsületsértési pört is indított. A pör. *Olsavszky* excentrikus kívánságai miatt, hosszan húzódtott s dr. Szébeni Viktor bíró tán ötször volt kénytelen megidézni a feleket, míg végre az ügy annyira tisztázódott, hogy ma délben 1/2 órákor kihirdethette ez ítéletet, mely szerint a vádlottak fölmentettek. Kimenet közben az egyik vádlott, *Barabás Albert*, szemrehányást tett O.-nak, a mért ellene tárgyalás folyamán valótlanoknak bizonyult becsületsértés vádakot hozott föl. O. erre oly dühbe jött, hogy kirántotta revolverét s *alig két lépés távolságról kétszer egymás után rá lött* *Barabásra*. Csudálatos véletlen folytán egyik lövés sem talált. A lövések zajára börtönőrök siettek elő, a még mindig dühöngő *Olsavszkyt* lefogták s a nála talált tárgyakat elszedvén, egy czellába lezárták. Szébeni bíró azonban kihallgatta a jelenvoltakat s a fölvetett jegyzőkönyvet — értesülésem szerint, — azzal a javaslattal fogja a törvényszékhez beterjesztetni, hogy *Olsavszky* nak, ki már a tárgyalás alatt is feltűnő módon viselte magát, elmebeli állapota vizsgáltsák meg.

— **Jegyző-választás** volt a héten Gákován. Megválasztott szótöbbséggel *Jung Antal*, f.-sz.-iváni segédjegyző.

pontos nemesi czimeréhez — s az a jó, hogy ez még csak a kezdet. Ki tudja mi lehet még belőlem! Hah, mily erőt érezek magamban főispánnak, grótnak, vagy miniszternek lenni! Ugy érzem magam már is, mintha vérem sokkal nemesebbé vált volna.

Tóni felhasználta a kapott engedélyt; gyakran eljárógatott a grófi családhoz — s megismerkedvén a kisasszonyokkal, egyet kijelölt magának — s még néhány heti udvarlás után kezét kérte a mamától.

Véletlenül azonban a legfiatalabbat találta megkérni Tóni; miért is a grófnő szeliden figyelmeztette őt, hogy tekintse leánya „gyermek” korát — s ne kívájon lehetetlent; egyébiránt ne vegye e választás kikoszarásának, mert oly derék ifju stb. stb. szóval: ő nem mondana el-lent, ha *Petronella* comtesset választaná. (N. B. Ez volt a legidősebb.)

Tóninak ismeretes orra ugyan kissé még hosszabb lón e válasza, de neki utóvégre mindegy volt, akár ez, akár az. Őt-hat év ide oda! Azután a külső sem sokat hártároz, ha az ember minden áron grófnőt akar elvenni. — Tóni tehát belegyezése jelöl fiú tisztelettel kezét csókol a „chère maman”-nak s pár nap mulva, az eljegyzés alkalmával keblére ölelte piruló aráját, az érzelmekben dús *Petronellát*.

A szomszéd mezővárosban kaszinói bál volt készülébe — s erre, mint a vidéki societé szokásos összejövetelében, a grófi család is bement.

Tóni még előtte való nap betegen feküdvén, úgy értesíté az özvegy grófnőt, hogy ő nem megy. Elérkezvén azonban a bál napja, csodálatos kedvet kapott elmenni. Nem is késedelmezett hát, hanem mint a tett embere, gyorsan kiugrott az ágyból; felöltözött — s jó négy lovat befogatván a szánba, — nagy ostor pattogatásokkal és csengő zajjal beállított ama város veudéglőjébe, melynek termében a bál vala tartandó.

Tóni ugy este 10 óra tájban öltözni kezdett — s nem kételkedett, hogy arca érdekes halványaságával, valamint öltözte nemes eleganciájával el fogja bájolni a női közönséget. Hát még, ha karontogva végig sétáland a bál teremben *Petronella* comtessezel, mennyire fognak irigykedni a nyárspolgárok — s mily öröm lesz őket orrfütrítva lenézni. —

Telát öltözni kezdett. Épen fehér nyakkendőjét igyekezett szelemes csokorba nyomorítani, midőn füleit nő hangok ütétek meg, melyek a szomszéd szobából jöttek. A fal vékony volt, minden szó tisztán áthangzott, — de eleinte csak annyit tudott kivenni az egészből, hogy lehetnek vagy hatan e beszélő s nevetgélő hölgyek, kik mind egyszerre akartak tal adni érdekes titkaikon. Lassanként azonban elcsendesül a zaj s a következő beszélgetést hallhatta Tóni:

— Épen most jöttünk haza Pestről — vitott egy czérna vékony hang, — ott minden unalmas, semmi új-ság — s lám, alig vagyunk itthon, azon érdekes újdonságot vesszük, hogy te kedves *Petronella* el vagy jegyezve. Gratulálunk!

E hang ismeretlen volt, de mégis kiállhatlannak tünt föl Tóni előtt.

— Ugyan hadd el — szólt egy más hang, mely nem volt másé mint *Petronelláé*, — nem is szeretek e felől beszélni.

— Hallom, hogy gazdag férfi a jegyessed, — sipított ismét az előbbi czérna hangú hölgy.

— Tudod, olyan parasztos vagyona van. Egypár száz hold föld, — monda *Petronella* megvető hangon.

— Azt mondják, mivel és jó modorú, előkelő világú! — czinczogott gúnyosan a czérna hangú.

Tóninak háta borsódzott e hang hallatára.

— Előkelő világú?! — kiáltott *Petronella*, — ne hidd kedvesem: a falusiak előtt lehet, hogy az; de engem nem hozhat tévedésbe — s nyíltan ki kell mondanom, hogy ő meglehetősen faragatlan tuskó. Képzeld, a mulkor azért színű kesztyűben jött hozzánk délutáni látogatóra; szótan beszéde is elarúlja, hogy csak erőlteteti a jó modort. —

A czérna hang ismét sivitani kezdett:

— Jaj édesem, — te igen szigorú vagy; azonban mindent kipótól a szerelem; úgy beszél, hogy ő igen szép férfi.

— Hahaha! — kacagott valaményi hölgy.

— Haja olyan, mint a serte, — szólt az egyik.

— Feje kicsiny, — jegyzé meg a másik.

— Szeme zöld, — kiáltott a harmadik.

— Deroka rövid, — így a negyedik.
— Lába vékony, — monda az ötödik.
— És orra olyan mint egy nagy-nagy ugorka, — fejezte be *Petronella*.

Óriási kacagás, kiabálás, zsvaj követte e jól sikerült megjegyzéseket. A zajból csak a czérna hangú nő egyes gúnyos szavai hallatszottak ki.

— Hát miért mégy akkor hozzá, — kérde ez utóbbi.

— Kedvem jött a farsangi tréfára, felelt nevetve *Petronella*, — nem lesz-e nevetséges dolog, ha az én jámbor Tónikámat hosszú ugorka orránál fogva vezetgetem!?

— Engem ugyan nem vezetgetsz! — ordítá magán-kívül a keserű valóra ébredt Tóni — s azzal úgy vágta maga után az ajtót, hogy menten szétrepedt.

Rögtön befogatott, haza hajtattott és vissza feküdt az ágyba. Komolyan beteg lett, de szerencsésen kiheverte a bajt. Rajta két változás azonban még is történt, — egyik az, hogy orra megvedlett s igen hasonlóvá lón a nyugvó nap végsugaraiiban fűdő kopasz kösziklához; a másik pedig az, hogy elvette azt a csinos kis özvegyet, ki véget egyezt meg majd hogy párbajt vívott ama mérge papával. Kedves neje nem is késett öt egypár hó mulva családi örömben részesíteni.

Tóni orra a család szaporodásával arányban növekszik.

Petronella comtesse ezután jódarab ideig olvastatta még *Paul de Kock* regényeit, — de egy mogorva téli estén eszébe jutott, hogy minden mulandó — s tükrébe pillantván, végkép meggyőződött e felől. — *Paul de Kockot* rögtön a kandalló tüzebe vetette — s előkeresé a régóta heverő imakönyvet. — Imája bizonyosan csodát tett, — mert azóta mély megvetést érez a férfiak iránt, — sőt fogadást tón, hogy örökre hajadon marad. A fogadás nemes volt, — de könnyen kivihető, — mert nem merészelte megkérni senki sem. — Ő azt állítja: azért, mert ismerik fogadását; — de Tóni gúnyoslylyal azt mondja: azért, mert ismerik korát.

A jóraló, derék Tóninak legalább ez az egy elégtétele megvan!

Első cs. k. szab. dunagőzhajózási ársaság

menetrendje

f. évi márczius 31-től a további rendeletig.

Személyhajók:

Bajáról Budapestre: naponta délután 3 órakor.

Bajáról Mohácsra: naponta este 8 1/2 órakor.

Póstahajók:

Bajáról Budapestre: naponta reggeli 3 3/4 órakor.

Bajáról Orsovára: vasárnap, szerdán és pénteken reggeli 6 3/4 órakor.

Bajáról Zimony és Belegrádra: naponta reggel, 6 3/4 órakor.

Üzleti tudositás.

Baja, 1884. április hó 26.

Arak métermázsánként:

Buza	8.75—8.80
Kétszere	7.80—8.—
Rozs	7.50—7.60
Arpa	6.70—6.75
Zab	6.45—6.50
Kukuricza	5.85—5.90
Köles	6.25—6.30
Bab	8.20—8.30

Laptulajdonos:

Olay Lajos.

Felelős szerkesztő:

Inczédi László.

6709. sz.
tkv. 1883.

ÁRVERÉSI HIRDETMEY.

A bajai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság részéről a Baja város kórház-pénztára végrehajtatonak kérelme folytán Oláh Imre, Oláh Amália férj. Fülöp Ferenczné, Oláh Mária és Oláh Géza végrehajtást szenvedettek ellen a végrehajtási árverés 30 frt 68 kr tőke követelés, ennek 1882. évi november 1-ső napjától járó 6% kamatai 11 frt

55 kr jelenlegi és a még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. és 146. §-a értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén lévő Baja város 1025. számú telekjegyzőkönyvében foglalt, fele részben Pfeiffer Antal és neje szül. Brigly Paulina nevén álló, másik fele részben Oláh Imre, Oláh Amália férj. Fülöp Ferenczné, Oláh Mária és Oláh Géza nevén álló A. I. 1082. hr. 1024 ö. i. számú 1500 frtra becsült egész ház és hozzátartozó 198 □ öl beltelekre, tekintettel az 1881. évi 60. t. cz. 156. §-ának e) pontjára ezennel elrendeltek, és annak a kebelb. tlkvi iroda helyiségében leendő megtartására határidőül 1884. évi június hó 28 napjának d. u. 3 órája kitzetetik, mely alkalommal a jelzett ingatlan kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az ingatlan a fent kitett árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékat készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. járásbiróság mint tlkvi hatóság.
Baján, 1883. december 5.

Rácz József,
kir. járásbíró.

DREHER ANTAL-féle

PALACZKSEREK

valódiságuk és hamisítlanságuk jótállása mellett

DIETRICH és GOTTSCHLIG-nál

BUDAPESTEN,

vagy

DREHER ANTAL serfőzdéjében Kőbányán rendelhetők meg.

Megrendeléseknél mindenkor a legjobb minőségűt reservált kiviteli ser jó eszközésbe. Bővebb árjegyzéket bárhova ingyen és bérmentve küldünk.

Ismételadókat vételökhöz mérten a lehető legnagyobb előnyökben és jutányos árakban részesítünk.

Ez alkalommal bátrak vagyunk egyuttal megemliteni, miszerint mi távolabbi helyekre történt megbízásoknál, a midőn a küldemény hosszú ideig van uton, vagy azon esetben, ha a ser, raktárra vétetik s csak lassanként árusítatik el kívánatra mi

k ü l ö n l e g e s s e r e k k e l

szolgálhatunk, melyeket különben csak tengertuli küldeményeknél, hol a szállítás maga 3—4 hót vesz igénybe, használunk.

Mi ezen különleges sereket, melyek erősebb főzetűk, de különösen tartalomdúságuk folytán lényegesen nagyobb költséget okoznak, palackként csak 1 1/2 krajczárral számítunk drágábban, tartósságuk és tisztaságukért féltől jótállást vállalva. Magától értetődik, hogy ezen különleges serek a legforróbb időszakban sem, nem csak nem lesznek zavarosak, hanem eredeti tisztaságukat és zamatukat félév elmúltával is megtartják.

STREINTZ és ESCHENLOHR

könyvnyomdatulajdonosok

ajánlják

helyben a Bódog-téren (Michitsch István úr házában) fennálló korszerűen berendezett

KÖNYVNYOMDÁJUKAT

mindennemű művek, hirdapok, röpiratok, falragaszok, továbbá legújabb diszítással kiállított meghívók, számlák étlapok, gyász- és halotti jelentések, legújabb divatú névjegyek, végre hatóságok, ügyvédek stb. részére szükséges bármennemű nyomtatványok pontos, hibátlan és a legjutányosabb árak mellett elkészítésére.

Vidéki megrendelések pontosan és a leggyorsabban teljesítettnek.

A n. é. közönségnek az eddig irányunkban tanusított becses bizalmáért hálás köszönetet mondva, kérjük, miszerint azzal bennünket továbbra is megajándékozni kegyeskedjék.

Baján, 1884. április hóban.

Ugyanitt egy jó házból való fiu tanulónak felvétetik.

Kiváló tisztelettel

Streintz és Eschenlohr,

könyvnyomdatulajdonosok.